[1987 நவம்பர் 11

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்து நல்ல கருத்து தான். அதை நடைமுறைப்படுத்தி முதலில் செய்யும்போது ஏராளமான செலவுகள் ஏற்படும். பிற மாநிலங்களில் வாக்குப் பெட்டிகள் தயாரிக்கும் அளவிற்குக் கூட இல்லாமல் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அப்பெட்டிகளை பக்கத்து மாநிலங்களுக்கு அனுப்பும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக பெட்டிகளைத் தயாரிக்கவே பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது. ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலை மாறி எலக்ட்ரானிக்ஸ் முறையில் தேர்தலை நடத்துகிற அளவிற்குப் பெரும் முதலீடு செய்து அதற்கான பொறிகள், இயந்திரங்கள் வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும்போது இது சாத்தியமாகும்.

Mr. SPEAKER : The Supreme Court has a different view on this. The Supreme Court has not upheld this electronic voting.

புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு ஆகியவற்றை சர்வே செய்யும் திட்டம்.

32—(*வினா எண் 9391) திரு. அ. வெங்கடாசலம் மற்றும் திரு. க. சோலைராசு : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் அரசு புறம்போக்கு, நத்தம் புறம்போக்கு ஆகியவற்றை சர்வே செய்யும் திட்டத்தை அரசு பரிசீலிக்குமா?

(ஆ) ஆம் எனில், நில உடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களை இந்தத் திட்டத்திற்குப் பயன்படுத்தப் படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (அ) கிராம நத்தத்தையும், விவசாய நிலங்கள். விவசாயமற்ற பணிகளுக்கு தற்போது உபயோகித்து வரும் நிலங்களையும் அளந்து பட்டா கொடுக்க வகை செய்யும் பொருட்டு நத்தம் அளவைத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) நில உடமை பதிவு மேம்பாட்டு திட்டப் பணியில் பணிபுரியும் பணியாளர்களை இத்திட்டப் பணியிலும் ஈடுபடுத்த வும் ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

1987 நவம்பர் 11]

திரு. க. சோலைராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பட்டா பாஸ் புத்தகம் வழங்கும் திட்டம் அற்புதமான திட்டம். பல ஆண்டுக் காலமாக புறம்போக்கு நிலங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் பட்டா வழங்கும் வண்ணம் அந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்த, நத்தம் புறம்போக்கில் இருப்பவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அந்த நிலங்களும் சர்வே செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நத்தம், மற்றும் விவசாயம் மட்டுமல்லாமல் பிற உபயோகத்தில் உள்ள நிலங்களில் நில அளவை மேற்கொள்ள திட்டமிடப்பட்டு, அதற்கு முன்னோடியாக பரீட்சார்த்த முறையில் மூன்று இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சைதை வட்டம், திருச்சி மாவட்டத்தில் திருச்சி வட்டம், மதுரை மாவட்டத்திலே மதுரை வட்டம் என்று பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு மாவட்ட திட்டக்குழு உறுப்பினர்-செயலாளரை தலைவராகக் கொண்ட ஆய்வுக் குழுவால் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்தக் குழு அறிவித்துள்ள பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் நத்தம் நில அளவை, நகர அளவை, மற்றும் மலை கிராமங்கள், மறு நில அளவைத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை 1—11—1987 முதல் செயல்படுத்த அரசு அனுமதியளித்து 30—10—1987-இல் ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்ட திட்டப் பணியில் நில உடமை பதிவு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் பணிபுரிந்த அதே பணியாளர்களை ஈடுபடுத்த ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

திரு. அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் எத்தனை சர்வேயர்கள், அரசுப் பணியாளர்கள் பணிபுரிகிறார்கள்? அவர்களை நிரந்தரப் பணியாளர்களாக அறிவிக்கவில்லை. இனிமேலாவது நிரந்தரப் பணியாளராக அறிவிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே. வேலைக்குத்தான் ஆளை எடுக்க முடியுமே தவிர, ஆளுக்காக வேலைகளை உருவாக்கி வைத்துக்

கொண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் நில அளவை என்பது எப்போதும் நிரந்தரமாக மற்றைய துறைகளைப் போல இருந்து வருகின்ற ஒன்று அல்ல. ஆனால் இப்போது வேலைகள் தருகின்ற அளவுக்கு நில அளவைத் துறையில் வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. 1-வது கட்டம், 2-வது கட்டம், 3-வது கட்டம் என்று முடிந்து, இப்போது நத்தம் போன்ற பிற இடங்களையும் அளந்து பார்க்கும் முறையில் அவர்களைப் பயன் படுத்தி வருகிறோம். அந்த வகையில் இதில் 7,500 நபர்கள் நேரடியாகவும், 20,000 நபர்கள் மறைமுகமாகவும் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். ஆகவே தற்காலிகமாக இருக்கிறவர்கள் என்ற வகையிலேதான் அவர்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்): மாண்புமிக்க பேரவைத் தலைவரவர்களே, கிராம நத்தங்களை அளந்து, குடியிருப்புப் பட்டாக்கள் போட சர்வே செய்வோம் என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. 1959 ஆம் ஆண்டு சென்னை உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பின்படி, எஸ்டேட்ஸ் அபாலிஷன் ஆக்டின்படி கிராம நத்தம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமாக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு தீர்ப்பின்படி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் போடுகிறபோதெல்லாம், அங்கே ஆக்கிரமித்திருக்கிற நில உடமையாளர்கள், அரசாங்கத்திற்கு நிலம் சொந்தம் கிடையாது, எனவே எங்களைக் காலி செய்ய அரசாங்கத்திற்கு உரிமையில்லை என்று சொல்லி பல கீழ் கோர்ட்டுகளில் தடை ஆணை பெற்று விடுகிறார்கள். எனவே இந்தச் சிக்கலைப் போக்குவதற்கு எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட், செக்ஷன் 3-க்கு ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டுவர அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறுவது போன்று அப்படி ஒரு சூழ்நிலை இருக்குமானால் அதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும். நத்தம் என்று வருகின்ற போது, ஒன்று அது அரசுக்குச் சொந்தமாக இருக்க வேண்டும் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியம் அல்லது ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தான் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர தனிப்பட்ட முதலாளி

களுக்கோ, நில உடமைக்காரர்களுக்கோ சொந்தமாக இருக்க முடியாது. ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் அது தங்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொந்தம் கொண்டாடி, நீதி மன்றத்திற்குப் போகக்கூட வழியில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் அதில் தலையிட இடமில்லை என்று 1959 ஆம் ஆண்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு இருக்கிறது, அது பல சங்கடங்களுக்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதன் காரணமாக பல வழக்குகள் நீதி மன்றத்தில் இருப்பதன் காரணமாக, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நில ஒதுக்கீடு செய்வதில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டதன் காரணமாக, அதை அரசு பரிசீலித்து, உள்ளபடியே அதிலே சங்கடங்கள் இருந்தால், அதற்காகத் திருத்தம் கொண்டுவருவதன் மூலம் அந்தச் சங்கடங்களைப் போக்க முடியுமானால் அதை அரசு பரிசீலித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இதுபோன்ற நத்தம் புறம்போக்குகளை பொது நிறுவனங்களுக்கும், பொதுக் காரியங்களுக்காகப் பணியாற்றும் பொது அறக்கட்டளைகளுக்கும் அரசு இனாமாகக் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் அதில கொள்கை அளவில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு, அந்த நிலங்களை நீண்ட காலக் குத்தகைக்கு வழங்குவ தென்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் ஒரு அரசாங்கத் துறை, வருவாய்த் துறையிடம், எங்களுக்குக் கட்டிடம்கட்ட நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கும் போது, அந்த நிலங்களை நீண்ட கால குத்தகைக்குத்தான் தருவோமென்று சொல்கிறார்கள். தென்காசியில் 7½ இலட்சம் ரூபாயில் வேளாண்மைத் துறை கட்டிடம் கட்ட நிலம் வேண்டு மென்று தாசில்தாரிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் நிலத்தை நீண்ட கால குத்தகைக்குத்தான் தருவோமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயத் துறை, அது எங்களுடைய நிலமாக இருந்தால் தான் கட்டிடம் கட்ட முடியுமென்று பொதுப்பணித்துறை சொல்லுகிறது. ஆகவே அந்த விதிமுறைகளை உடனடியாக கவனித்து, அரசு நிர்வாகத்திற்கு அல்லது அரசுத் துறைகளுக்கு அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்கும்போது அவற்றை அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, மாற்றிச் கொடுப்பதில் இருக்கும் பிரச்சினைகளை அரசு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1987 நவம்பர் 11

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே, பல துறைகளும், மற்றவைகளும் நத்தம் புறம்போக்கு நிலங்களை தங்களுக்கு உரிமைப்படுத்திட வேண்டுமென்று கேட்டு, வாங்கி வைத்துவிடுகிறார்கள். நீண்டகாலமானாலும் அதைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பயன்படுத்தும் போதும் பத்தில் ஒரு பங்கு அல்லது பதினைந்தில் ஒரு பங்கு மட்டும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மீதி இடத்தைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உடமையான பிறகு அதில் தலையிட முடியாது. மற்றவர்களுக்கோ, வேறு துறைகளுக்கோ அவற்றை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டாலும்கூட, அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவேதான் 2, 3 ஆண்டுகளுக்குக் குத்தகைக்கு விடுகிறோம். அவர்கள் பயன்படுத்துகிற நோக்கத்தைப் பொறுத்தும், பயன்படுத்துகிற தன்மைகளைப் பொறுத்தும் குறிப்பிட்ட இடத்தை நிலையாக அவர்களுக்கு உடமையாக்கிவிட்டு, மீதியை அரசாங்கம் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளவோ அல்லது மற்றவர்களுக்கு ஒதுக்கவோ வாய்ப்பு, வசதி ஏற்படக்கூடும். குறிப்பிட்ட சிறிய அளவிலே இருந்து, நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டுகிறோம் என்றால் அப்படிப்பட்ட இடங்களை நேரடியாக உடமையாக்கிவிடலாம் என்ற அளவுக்கு முடிவு எடுக்கிறோம். உதாரணமாக ஒரு சப்-ஸ்டேஷன் வைக்கிறோமென்றால் கட்டாயம் கட்டிடம் கட்டப்போகிறோம். குறுகிய இடம் என்றால் குத்தகைக்கு விட வேண்டியதில்லை. போஸ்ட் ஆபீஸ் வைக்கப் போகிறோம் என்றால், அதற்குத் தேவை குறுகிய இடம்தான், குறைந்த இடம்தான். அதில் கட்டிடம் கட்டப் போகிறார்கள் என்றால் அதை உடமையாக்கிவிடலாம். ஆனால் பரந்த இடத்தை வைத்துக்கொண்டு, பயன்படுத்தாமல் இருந்தால் அந்தச் சூழ்நிலையைப் போக்கவும், அந்த இடத்தை யாருக்கும் கொடுக்காமல் இருக்கும் சூழ்நிலையைத் தடுக்கவும்தான் இந்த முயற்சியே தவிர, நிரந்தரமாகக் குத்தகைக்கு விட வேண்டுமென்றல்ல. அதை வேறு வகைகளிலே பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம்தான்.